

ви, не за никакъв рабски страх, но защото види, чи то е непристойно и неприлично немъ; а стрѣва добро отъ самопроизволното, слободното и благородното си избраніе, често и на своя изгѣба, и само за чистата любовь къмъ добродетельта: Такъвъ челкъ са приближава до божіето усиновленіе; остава подиръ смъртъта си веченъ и прекрасенъ примеръ, който води подира си безкрайни общеполезни следствѣа. Ако и да е намъ непостижимо какъ бива то; но свидетелството е вѣрно, което дѣма: И правда ихъ пребиваетъ во веки. Страстите прочее, мой Азо! изковори съ и на злобата и на добродетельта; а на челка е даденъ разумъ и слободна воля, за да може да познава и да избира доброто, похвалното и полезното. Ако ли са той самопроизволно заслепава и заплита, и злото предпочита и предизбира, тогись сам-си себе-си осѣждава. Сега и ти, избери, което ти е по драго: Щещъ ли да та остава тѣка по междѣ